

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

20-20 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van (...) (hierna klager) jegens (...) hierna verweerster)

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. S. Klimesova (lid), mevrouw drs. M.B. Kroon (lid) en mevrouw L.S.A. Nuijtinck M.Sc. (lid).
Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 26 november 2020 ontving het College van Toezicht via de e-mail een klachtschrift gedateerd 23 november 2020 inhoudende een klacht over verweerster. Het College bevestigde de ontvangst van het klachtschrift bij e-mail van 27 november 2020. Bij e-mail van 1 december 2020 deelde klager desgevraagd mee het klachtschrift niet bij een andere tuchtrechtelijke instantie te hebben ingediend.

Bij e-mail van 3 december 2020 diende klager een aanvullende klacht in over verweerster. Het College liet klager bij e-mail van 3 december 2020 weten dat de aanvullende klacht aan het klachtschrift werd toegevoegd.

Het College verklaarde de klacht op 7 december 2020 ontvankelijk. Bij brief van 10 december 2020 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Bij e-mail van 16 december 2020 verstrekke klager aanvullende informatie.

Bij e-mail van 17 december 2020 verzocht verweerster om uitstel voor het indienen van het verweerschrift. Het College verleende op 20 december 2020 uitstel tot 21 januari 2021.

Het College ontving het ongedateerde verweerschrift per e-mail op 14 januari 2021.

Het College informeerde partijen bij brief van 4 maart 2021 dat was besloten om in deze zaak een hoorzitting te houden. Voorts werd partijen bij gelijke brief om aanvullende informatie gevraagd.

Klager verstrekke bij e-mail van 6 maart 2021 aanvullende informatie. Verweerster verstrekke bij brief van 14 maart 2021 aanvullende informatie. Deze brief met bijlagen werd op 18 maart 2021 bij het College ontvangen.

Klager vroeg per e-mail van 5 april 2021 aan het College of het klopte dat de NVO verweerster heeft verboden om klagers dochter verder te helpen terwijl een onderzoek via de NVO loopt. De ambtelijk secretaris van het College antwoordde bij e-mail van 7 april 2021 dat het College niet de bevoegdheid heeft om verweerster iets te verbieden, en dat het College dit ook niet heeft gedaan.

De hoorzitting vond plaats op 15 april 2021 via Microsoft Teams. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat voorafgaand aan de uitspraak aan partijen is verstrekt. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

Na afloop van de hoorzitting zond klager op 18 april 2021 een e-mail aan het College. Het College

deelde in reactie hierop bij brief van 17 mei 2021 mee dat het onderzoek met de hoorzitting op 15 april 2021 was afgerond. Stukken die het College daarna bereikten, maakten geen deel uit van het dossier en werden niet betrokken bij de uitspraak.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan.

1. Klager (hierna ook vader A) is de vader van een tweeling, dochter X en zoon Y, geboren in 2010. Klager en zijn voormalig partner (hierna ook vader B) hebben beiden het gezag over de kinderen.

2. Verweerster heeft een vrijevestigde hulpverleningspraktijk. In 2019 startte zij met de hulpverlening aan dochter X en zoon Y. Deze bestond uit diagnostisch onderzoek en gesprekken met de kinderen en de ouders.

3. Verweerster zond op 31 januari 2020 een brief naar de advocaat van vader B. In deze brief stond -voor zover hier van belang- het volgende:

‘De beide kinderen hebben gesprekken met mij.

Ik heb ze leren kennen als intelligente kinderen. Verbaal zijn zij ook zeer sterk. Zij kunnen goed verwoorden. Zij steunen elkaar (tweeling!).

Het zijn goede gesprekken, waarin gemonitord wordt hoe het met hun gaat en wat hun behoeftes zijn. Op school gaat het goed. Ze werken hard en ze worden er goed geholpen. Hun veiligheid is er gegarandeerd. Ze voelen zich er ook veilig.

In de thuissituatie zijn de kinderen gebaat bij rust, duidelijkheid en regelmaat. Zeker gedurende de schoolweek. Dit laatste is lastig gezien onregelmatige werktijden.

Daarnaast moet de privacy van beide ouders gerespecteerd worden.

Het streven is gericht op een stabiele situatie. Gaandeweg is hierin verbetering gekomen.’

4. Klager stuurde begin november 2020 een e-mail naar verweerster. Hierin stond -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Ik heb van dochter X vernomen dat zij nog altijd bij je langskomt, tegen haar en mijn zin in. **Ik trek per direct mijn toestemming in om dochter X te helpen.** Ik heb elders hulp voor dochter X opgevangen.’

5. Verweerster zond op 19 november 2020 een e-mail aan klager. Hierin stond -voor zover hier van belang- het volgende:

‘De vraag was (*bedoeld wordt een telefonisch gestelde vraag van klager; CvT*) of dochter X hier geweest was gisteren. Ik wilde zeggen dat ik daar blij mee was, omdat ik goede vordering heb kunnen maken met het onderzoek. Zij werkte goed mee en had er plezier in. Die kans kreeg ik helaas niet.

Je zei dat ik die toestemming niet had. Ik heb toen gezegd: “Als vader B met dochter X komt is dat ok”. Volgens mij kun je dit ook niet eenzijdig verbieden. Dit laatste ging verloren daar je het contact al verbroken had met de woorden “ok dan ga ik het hoger opzoeken”.’

6. In een e-mail van 20 november 2020 schreef klager -voor zover hier van belang- het volgende:

'Ik heb advies ingewonnen bij andere pedagogische professionals en vak leerkrachten om dochter X te helpen, en wens niet dat je dochter X nog ziet. Ik vind dat dochter X bepaalde diagnoses zijn aangepraat, en vind dat schadelijk voor haar geestelijke gezondheid. Door wie die diagnoses vroegtijdig zijn aangepraat is mij een mysterie, maar ik maak me ernstig zorgen om de schade aan dochter X haar zelfvertrouwen.'

7. Verweerster stuurde op 24 november 2020 een e-mail naar klager. Hierin stond -voor zover hier van belang- het volgende:

'Via (...) (een medewerkster van de school van dochter X; CvT) vernam ik het vreselijke bericht van het overlijden van (...) (een vriend van klager; CvT). Dat is niet te bevatten.'

8. Bij e-mail van 24 november 2020 antwoordde klager -voor zover hier van belang- als volgt:

'Hartelijk dank voor je warme woorden. Ik vind het erg aardig van je. (...) (een vriend van klager; CvT) heeft veel voor mij betekend, en heeft mij/ons gesteund tijdens deze moeilijke jaren.'

9. Verweerster stuurde op 16 december 2020 een e-mail naar de ouders. Hierin schreef zij -voor zover hier van belang- het volgende:

'Beste vader A en vader B,
Vanmorgen sprak ik met vader A over het doel van het onderzoek.
Daar heb ik een toelichting op gegeven.
Vader A laat mij weten of het onderzoek weer doorgang kan krijgen.
Als dat het geval is, wil ik graag van jullie beiden een gezamenlijke brief waarin jullie aangeven akkoord te gaan met de afronding van de diagnostiek.'

10. Bij e-mail van 16 december 2020 verleende klager toestemming aan verweerster om dochter X nog een keer te zien zodat het onderzoek van verweerster kon worden afgerond.

11. Bij e-mail van 16 december 2020 reageerde verweerster als volgt richting klager:

'Het is fijn dat je toestemming geeft om het onderzoek te continueren.
Echter daar er nu door jou een klacht is ingediend, kan ik onder die omstandigheden mijn werk niet doen.
Indien je dit ongedaan maakt kunnen we weer afspraken maken en hebben we een eind/adviesgesprek in januari.'

12. Bij e-mail van 17 december 2020 deelde verweerster het volgende mee aan klager:

'Gezien de huidige ontwikkeling wil ik eerst de klachtenprocedure afronden, zodat we weer een goede basis kunnen hebben om het onderzoek te continueren.

De brief die voor jou de aanleiding is voor de klacht, heb ik neutraal bedoeld met respect voor jullie beiden en niets ten nadele, of voordele van wie dan ook. Het was beter geweest deze brief ook naar jou te sturen. Het spijt mij dat dat niet is gebeurd.'

3. Het standpunt van klager en de klachten

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO.

1. De eerste klacht is dat verweerster op 31 januari 2020 een brief heeft gestuurd naar de advocaat van zijn voormalig partner, vader B, zonder dat zij klager hierover heeft geïnformeerd.

2. De tweede klacht is dat klagers dochter op de hoogte was van een diagnose zonder dat het

onderzoek van verweerster was afgerond. Verweerster heeft de diagnoses dyslexie en dyscalculie aan dochter X meegedeeld zonder dat dit was gediagnosticeerd en/of vastgesteld.

3. De derde klacht is dat verweerster zijn dochter heeft gezien en behandeld nadat klager zijn toestemming had ingetrokken, en dit ook heeft bevestigd.

4. De vierde klacht is dat verweerster vertrouwelijke informatie heeft uitgewisseld met de school zonder zijn toestemming.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klachten -zakelijk weergegeven- het volgende naar voren.

1. De tweeling is in 2019 op haar pad gekomen in een crisissituatie waarbij Veilig Thuis was betrokken en de organisatie in de gemeente die de jeugdhulp verzorgt. De basisschool maakte zich zorgen over de kinderen en heeft verweersters gevraagd om contact op te nemen met de ouders.

2. Verweerster werkt als orthopedagoog en gezondheidszorgpsycholoog voor deze school en is betrokken bij alle zorgleerlingen. Op verzoek van de school doet zij onderzoek in haar eigen praktijk.

3. De ouders hebben in mei 2019 toestemming gegeven om gesprekken met de kinderen te voeren en later ook om diagnostisch onderzoek te doen.

4. De ouders zijn na de scheiding in een strijd verwickeld geraakt over de kinderen. De kinderen zijn getraumatiseerd en wisselend angstig door de conflictueuze situatie. Deze situatie duurt nog voort. De ouders hebben verschillende opvoedstijlen die regelmatig botsen. Verweerster heeft zich vanaf het begin erop toegelegd om een goede relatie met beide ouders te hebben. Het was echter niet mogelijk om de ouders gezamenlijk te spreken vanwege de verwijten en bedreigingen. Gesprekken voerde zij dus steeds dubbel. Zij heeft daarbij nooit een mening gegeven of stelling ingenomen. Dit alles in het belang van de kinderen.

5. In het begin heeft zij veel gesprekken gehad met de kinderen met als doel monitoren (trauma) en het zijn van een klankbord en vertrouwenspersoon. De kinderen zijn verbaal sterk, kunnen goed verwoorden wat ze willen zeggen en hebben haar snel in vertrouwen genomen. De sessies waren prettig en de kinderen waren ontspannen. De gesprekken vonden beurtelings iedere week plaats om contact op te bouwen. Als een kind niet kon, liet zij de afspraak staan voor het andere kind.

6. Verweerster heeft in 2019 bij beide kinderen een IQ-meting gedaan en een sociaal emotioneel onderzoek verricht. De ouders hadden hiervoor toestemming gegeven. De uitslagen zijn in 2019 met de ouders besproken.

7. Verweerster heeft steeds aan beide vaders aangegeven dat het schadelijk was voor de kinderen als zij hun ruzies uitvochten in het bijzijn van de kinderen. Zij heeft gehamerd op rust, regelmaat en structuur en gaandeweg is er verbetering gekomen.

8. Met dochter X ging het niet goed op school en zij presteerde niet conform haar intellectuele capaciteiten. De school maakte zich zorgen en wilde dat het onderzoek uit 2019 weer werd opgepakt. Verweerster is in juli 2020 verder gegaan met het diagnostisch onderzoek. Daar het meisje ook problemen had met rekenen en er sprake is van erfelijkheid voor dyscalculie, is het onderzoek met toestemming van de ouders uitgebreid met een rekenonderzoek. Het onderzoeksproces verliep met horten en stoten omdat het regelmatig niet mogelijk was om haar tot werken te krijgen (mede vanwege voorvallen in de thuissituatie die haar bezig hielden). Verweerster merkte dat dochter X

niet lang bezig kon zijn met de rekenopdrachten die zij moeilijk vond. Door enkele sessies te oefenen, zorgde verweerster voor succeservaringen bij het rekenen. Dit nam tijd in beslag maar voor het diagnostisch proces wilde verweerster een reëel beeld krijgen en geen voorbarige diagnoses stellen.

9. Het diagnostisch onderzoek van dochter X was en is gericht op de beantwoording van de vraag waarin het meisje wordt belemmerd in haar leerontwikkeling. Verweerster heeft daar geen uitspraak over gedaan omdat het onderzoek nog niet is afgerond. De diagnostiek is lastig. Er is sprake van een zeer complexe situatie met een instabiele thuissituatie en/of kind-kenmerken.

10. Het onderzoek bevond zich in een eindstadium toen klager dit opeens op 9 november 2020 wilde stoppen. Het is haar niet duidelijk waarom. Zonder dat klager dit aan vader B en verweerster heeft laten weten, heeft hij andere hulp gevonden. Voor zover verweerster weet, bestaat deze hulp uit oefenen met rekenen. Dit is geen diagnostiek.

11. Vader B wilde wél dat verweerster doorging met het onderzoek. Het is ook in het belang van dochter X om duidelijkheid te krijgen. Hierdoor bevond verweerster zich in een spagaat. Ook de school gaf aan dat zij het onderzoek wilde afronden. Verweerster heeft nog één sessie besteed aan diagnostiek (rekenonderdeel) en is vervolgens gestopt. Zij heeft een mail naar beide ouders gestuurd dat zij het onderzoek alleen kon afronden met beider toestemming.

12. Tijdens een uitgebreid telefoongesprek met klager op 16 december 2020 heeft zij hem nogmaals de bedoeling van het onderzoek uitgelegd. Nog diezelfde dag heeft zij alsnog toestemming van hem gekregen om het onderzoek bij dochter X af te ronden. Zij heeft daarop op 17 december 2020 geantwoord dat het verstandig was om eerst de klachtprocedure bij het College van Toezicht af te handelen.

13. Wat betreft de klacht over de brief van 31 januari 2020 brengt verweerster het volgende naar voren. Vader B heeft verweerster op enig moment gevraagd om een brief te schrijven omdat zijn advocaat wilde weten hoe het met de kinderen ging. De brief is gedateerd 31 januari 2020. Het is een neutraal gestelde brief en een objectieve weergave van de situatie van dat moment. Niets ten voordele of nadele van wie dan ook. De brief is rechtstreeks naar de advocaat gestuurd. Verweerster wist niet dat de brief in het verweer van de advocaat terecht zou komen. Het was beter geweest als de andere advocaat ook deze brief had ontvangen. Verweerster heeft klager hiervoor haar excuses aangeboden.

14. Wat betreft de klacht over het uitwisselen van vertrouwelijke informatie met de school merkt verweerster het volgende op. De school heeft verweerster bij e-mail van 24 november 2020 geïnformeerd over het overlijden van een familievriend omdat dit een weerslag heeft op de kinderen. De school is op de hoogte van verweersters betrokkenheid bij hen. Zij heeft vanzelfsprekend haar medeleven betuigd. Klager was haar hier ook erkentelijk voor.

5. Aanvullende informatie klager

1. Klager deelde op 16 december 2020 samengevat nog het volgende mee. In een gesprek op 16 december 2020 heeft klager verweerster aangesproken op haar partijdigheid en om opheldering gevraagd. Verweerster heeft toen gevraagd of hij de onderhavige klacht wilde intrekken.

2. In reactie op de vraag van het College aan klager, neergelegd in de brief van 4 maart 2021, om een nadere toelichting op de klacht dat verweerster vertrouwelijke informatie met de school heeft uitgewisseld zonder klagers toestemming, deelde klager op 6 maart 2021 het volgende mee. Het gaat om vertrouwelijke informatie die verweerster heeft gekregen van de locatieleidster van de school. Voor een verheldering verwees klager naar de e-mails van 24 november 2020 tussen hem en

verweerster.

6. Aanvullende informatie verweerster

1. In reactie op de vraag van het College aan verweerster, neergelegd in de brief van 4 maart 2021, om een nadere toelichting op de klacht dat verweerster de diagnoses dyscalculie en dyslexie heeft meegedeeld aan dochter X zonder dat deze diagnoses zijn gesteld, deelde verweerster bij brief van 14 maart het volgende mee.

2. Verweerster heeft geen diagnoses meegedeeld aan dochter X. Deze diagnoses zijn ook niet vastgesteld omdat het onderzoek nog niet is afgerond. Dochter X heeft op enig moment aan verweerster gevraagd of zij dyslectisch was omdat anderen dit zeiden. Op school praten kinderen daar onderling over. De ouders hadden hierover met haar gesproken en dat was ook de reden dat dochter X bij haar was voor onderzoek. Toen dochter X die vraag stelde, hebben ze het er kort over gehad, met name of ze wist wat dyslexie/dyscalculie betekende.

3. Dochter X volgt sinds maart 2019 het dyslexieprotocol. Kinderen krijgen drie keer een meting en tussendoor krijgen zij hulp in de vorm van remedial teaching. In dat kader is in juni 2020 de derde meting besproken met de ouders en medewerkers van school. Er is toen zorg uitgesproken over de vorderingen van dochter X. Toen is de wens geuit om het onderzoek weer op te pakken. Dit verliep moeizaam vanwege de emotionele gesteldheid van klagers dochter.

7. De hoorzitting

1. Klager bracht in de hoorzitting van 15 april 2021 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

1.1. Klager klaagt er ook over dat hij nog steeds geen rapportage heeft ontvangen van verweerster. Klager vermoedt nu dat verweerster ervoor heeft gekozen om de rapportage niet af te maken. De voorzitter van het College deelt in reactie hierop mee dat klager niet heeft geklaagd over het niet-ontvangen van een tussen- of eindrapportage. Nagegaan wordt of deze nieuwe klacht binnen het kader van de ingediende klachten valt.

1.2. Klager heeft zijn toestemming schriftelijk, via de e-mail, ingetrokken omdat het niet lukte om verweerster te spreken. Daarna heeft hij de situatie laten escaleren naar de school, de locatiemanager en de directrice. Toen eindelijk op 16 december 2020 een gesprek met verweerster was geweest, heeft hij daarna aan verweerster toestemming gegeven om de diagnostiek te hervatten.

1.3. Klager hoopt op korte termijn de rapportage van verweerster te ontvangen. Dan kan hij zijn dochter nog beter helpen dan dat hij haar nu helpt.

2. Verweerster bracht in de hoorzitting van 15 april 2021 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

2.1. De overwegingen van verweerster om de brief van 31 januari 2020 naar de advocaat van vader B te sturen, zijn de volgende geweest. Op een gegeven moment was een rustiger periode aangebroken. Vader B heeft haar toen gevraagd om iets op te schrijven omdat zijn advocaat daar om had gevraagd. Zij heeft in de brief een situatieschets gegeven die zij neutraal hield en met respect naar beide ouders. Zij wist niet dat de brief in het verweer terecht zou komen van de advocaat. Als zij dit tevoren had geweten, had zij dit nooit gedaan. Zij bedoelde er niets mee en heeft ook haar excuses aangeboden. Zij heeft de brief niet naar beide advocaten gestuurd. Dat zou beter zijn

geweest. Zij begrijpt dat klager hierover is gestruikeld.

2.2. Verweerster is in dienst bij de school van dochter X. Zij adviseert de school als er zorgen zijn over een kind. Vervolgens wordt met toestemming van de ouders al dan niet besloten tot onderzoek. De ouders hebben keuzevrijheid of zij met verweerster in zee willen, of dat zij een ander bureau in de arm nemen. Als wordt besloten dat verweerster nader onderzoek doet, doet zij dit in haar eigen praktijk als ZZP-er. In dit geval heeft de huisarts de tweeling in mei 2019 naar haar verwezen omdat sprake was van een traumatische situatie waarbij ook Veilig Thuis was betrokken.

2.3. Verweerster doet voor de school de 0-metingen voor dyslexie. In het voortraject had zij hierdoor goed contact gekregen met klagers dochter. De school had gezegd: 'Jij hebt goed contact met haar; zou je eens kunnen meedenken?'.

2.4. Na de melding bij Veilig Thuis is verweerster gestart met de hulpverlening aan beide kinderen. Zij is gestart met het in kaart brengen van het sociaal-emotionele omdat sprake was van trauma. De school was geen opdrachtgever bij het sociaal-emotionele onderzoek. Verweerster heeft de school geen informatie gegeven over de emotionele gesteldheid van dochter X zoals deze zich aandiende in de gesprekken met de kinderen. Deze informatie is strikt privé. Van de drie 0-metingen voor dyslexie deed zij elke keer verslag aan de ouders. De tweede 0-meting is zes maanden na de eerste 0-meting en de derde is drie maanden na de tweede. Hiermee wordt puur het dyslexieprotocol van de school gevolgd maar in de gesprekken kwam de emotionele gesteldheid van de dochter ook weer naar voren. Bij deze gesprekken was dus ook de school aanwezig.

2.5. Verweerster heeft niet aan klager bevestigd dat hij zijn toestemming had ingetrokken. Er waren heel veel gesprekken geweest met klager. Op een gegeven moment is gezegd 'nu stoppen, we komen pas weer bij elkaar als het onderzoeksverslag er ligt'. Het onderzoek was dus helaas afgebroken. Verweerster is toen, in het belang van dochter X, nog heel even doorgedaan met de diagnostiek, dus niet met behandeling of begeleiding, omdat het anders nog langer zou duren. Het is juist dat zij dochter X nog eenmaal heeft gezien na het intrekken van de toestemming. Zij heeft dit gedaan in het belang van de dochter. Dit heeft zij zwaarder laten wegen. Vader B en de school wilden ook dat zij doorging. Met dit laatste bezoek is het onderzoek naar het rekenen afgerond. 'Maar, het College moet niet vragen hoe', zo geeft verweerster aan.

2.6. Het onderzoek bij dochter X was geen standaard-onderzoek. Verweerster dacht in eerste instantie dat nog één sessie met dochter X voldoende zou zijn om het onderzoek af te ronden maar ondertussen was een vraag gekomen over de concentratie. Verweerster heeft toen beslist om het erbij te laten. Aanvullend onderzoek was altijd nog mogelijk als partijen bij elkaar waren geweest en uitgebreid met elkaar hadden gesproken. Een heel groot gedeelte van het onderzoek is gereed. Over de conclusie aan het einde wil ze heel zorgvuldig nadenken. Zij heeft nog één sessie nodig met dochter X om vast te stellen of ze nog belangrijke informatie mist. Verweerster is heel behoedzaam in het stellen van een diagnose. Het is niet eerlijk om dochter X op te zadelen met een diagnose die ze niet heeft, of nog niet heeft.

2.7. Toen klager haar kort na 16 december 2020 weer toestemming had gegeven voor haar inzet, heeft zij meegedeeld dat zij eerst de onderhavige hoorzitting bij dit College wilde afwachten. Als er geen klacht zou liggen, had zij gewoon kunnen doorgaan met haar werk en het onderzoeksverslag in januari 2021 kunnen bespreken met de ouders. Zij betreurt het dat het nu al vele maanden later is maar zij kan natuurlijk niet anders handelen dan zij heeft gedaan. Bij een onderzoek dat zo emotioneel is, moet vertrouwen zijn. Zij heeft het gevoel dat dat er niet meer is. Zij vindt het logisch om eerst de onderhavige klachtenprocedure af te wachten.

2.8. Verweerster werkt alleen in haar eigen praktijk. Zij heeft wel overleg met collega's. Dit was

echter een specifieke casus. Zij heeft zoveel expertise opgebouwd dat zij deze casus goed alleen aankon.

8. Juridisch kader

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden.

1. Artikel 10 van de Beroepscode 2017 (Zorgvuldigheid) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘3. De pedagoog is in zijn professioneel handelen en nalaten zorgvuldig jegens een ieder.’

2. De Beroepscode 2017 bevat een Bijlage genaamd OUDERSCHAP, GEZAG en (ECHT)SCHEIDING. Deze Bijlage bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Toestemming van beide gezaghebbende ouders nodig?’

Voor hulp, behandeling, begeleiding, diagnostiek, wetenschappelijk onderzoek en dergelijke is er toestemming van beide gezaghebbende ouders nodig.

(...)

Verzoek van een advocaat om onderzoek of rapportage

Als een advocaat van een ouder verzoekt om onderzoek, rapportage of advies is de advocaat geen extern opdrachtgever. Hij doet zijn verzoek namens een ouder. Voor dit onderzoek, de rapportage of het advies is daarom toestemming nodig van beide gezaghebbende ouders.’

Als twee gezaghebbende ouders het niet eens zijn over de behandeling, begeleiding of diagnostiek

Geeft de ene gezaghebbende ouder wel toestemming en de andere niet, dan geldt dit als een weigering en kan de behandeling, begeleiding of diagnostiek niet doorgaan.’

9. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2. Het College stelt vast dat klager niet heeft geklaagd over het uitblijven van een tussen- of eindrapportage van verweerster. Klager brengt deze klacht pas voor het eerst naar voren in de hoorzitting van 15 april 2021. Deze klacht heeft ook geen raakvlakken met de ingediende klacht. Er is dus sprake van een nieuwe klacht die niet in het onderhavige onderzoek is betrokken en waartegen verweerster geen verweer heeft gevoerd. Het College doet over deze nieuwe klacht daarom geen uitspraak.

3. De eerste klacht betreft het feit dat verweerster op 31 januari 2020 een brief naar de advocaat van de voormalig partner van klager heeft gestuurd zonder dat zij klager hierover om toestemming heeft gevraagd. Gebleken is dat verweerster inderdaad niet aan klager om toestemming heeft gevraagd om deze brief te mogen verzenden. Zij heeft klager hierover zelfs niet geïnformeerd. De brief bevat vertrouwelijke informatie over de stand van zaken in de hulpverlening aan de kinderen. De advocaat heeft deze brief vervolgens gebruikt in een gerechtelijke procedure tegen klager. De verhouding

tussen beide gezaghebbende ouders was gespannen toen verweerster de brief opstelde en verweerster was hiermee bekend. Het sturen van een dergelijke brief naar de advocaat van één van de ouders zonder toestemming van de andere ouder te hebben verkregen, is strijdig met het bepaalde in de Bijlage bij de Beroepscode 2017. Verweerster had moeten en kunnen begrijpen dat de betrokken advocaat deze brief niet voor kennisgeving zou aannemen. Zij had óf verzending achterwege moeten laten óf van beide ouders toestemming moeten krijgen om de brief te verzenden. Het feit dat verweerster haar excuses heeft aangeboden voor haar handelwijze doet aan het bovenstaande niet af. Deze klacht is gegrond.

4. Klager klaagt er voorts over dat klagers dochter op de hoogte was van een diagnose zonder dat het onderzoek van verweerster was afgerond, hiermee doelend op de diagnose dyslexie of de diagnose dyscalculie. Het College acht het onaannemelijk dat verweerster tegen klagers dochter heeft gezegd dat zij één of beide van deze stoornissen heeft omdat verweerster haar onderzoek hiernaar, voor zover het College kan nagaan, nog niet heeft afgerond en naar eigen zeggen altijd heel zorgvuldig is met het stellen van diagnoses. Het College gaat ervan uit dat hier sprake is van een misverstand. Verweerster geeft ook een plausibele verklaring voor dit misverstand: dochter X heeft haar ooit gevraagd of zij dyslectisch was en vervolgens hebben verweerster en zij hierover gesproken, met name of dochter X wist wat dyslexie/dyscalculie betekende. Deze klacht is ongegrond.

5.1. De derde klacht is dat verweerster zijn dochter nog heeft behandeld nadat klager zijn toestemming hiervoor had ingetrokken.

5.2. Gebleken is dat klager, in zijn hoedanigheid van gezaghebbende ouder, begin november 2020 zijn toestemming heeft ingetrokken voor de hulpverlening aan zijn dochter en dat verweerster daarna dochter X in elk geval nog eenmaal heeft gezien. Naar eigen zeggen voor diagnostiek en niet voor behandeling of begeleiding. Deze gang van zaken is strijdig met het bepaalde in de Bijlage bij de Beroepscode 2017 waar staat dat ook voor het verrichten van diagnostisch onderzoek de toestemming nodig is van beide gezaghebbende ouders. Voorts is het zo dat als één van de gezaghebbende ouders het niet eens is met de hulpverlening en de andere ouder wél, de behandeling, begeleiding of diagnostiek niet kan worden voortgezet. Dit staat eveneens in de Bijlage. Verweerster verklaart haar handelen vanuit het belang van dochter X. Dit belang heeft altijd voorop gestaan. Verweerster heeft echter niet concreet gemaakt waaruit dit belang bestond en wat haar overwegingen waren om het diagnostisch onderzoek voort te zetten zonder klagers toestemming. Bovendien verhoudt dit handelen zich slecht tot haar latere besluit om de hulpverlening aan dochter X pas te willen afronden na afloop van de onderhavige klachtprocedure, terwijl klager alweer in december 2020 was teruggekomen op zijn intrekking. Dit is inmiddels ongeveer zes maanden geleden. Verweerster had niet mogen voortgaan met de diagnostiek bij dochter X nadat klager zijn toestemming had ingetrokken. Deze klacht is gegrond.

5.3. Verweerster stelt zich op het standpunt dat zij deze casus goed alleen aankon omdat zij zoveel expertise heeft opgebouwd. Het College deelt dit standpunt niet. Juist als sprake is van een conflictueuze situatie met strijdende ouders waarin het scheppen of behouden van een veilige werkkrelatie met één of beide ouders onder druk staat, zoals in deze zaak, is het raadzaam om met collega's te reflecteren op het eigen handelen bijvoorbeeld in intervisie of supervisie.

6. De vierde klacht is dat verweerster vertrouwelijke informatie heeft uitgewisseld met de school zonder klagers toestemming. Voldoende is komen vast te staan dat klager hiermee doelt op het feit dat verweerster van de school heeft vernomen dat een familielvriend was overleden en dat zij hierover op 24 november 2020 een e-mail naar klager heeft gestuurd om hem te condoleren. Het is dus niet verweerster maar de school die deze vertrouwelijke

informatie heeft gedeeld. Niet is gebleken dat verweerster vertrouwelijke informatie met de school heeft gedeeld, is niet gebleken. Deze klacht is ongegrond.

10. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De eerste en derde klacht zijn gegrond. De tweede en vierde klacht zijn ongegrond.

Het College acht het gelet op het bovenstaande passend om verweerster een maatregel op te leggen. Aan verweerster wordt de maatregel van een berisping opgelegd. Het College heeft hierbij overwogen dat een berisping een verwijtende en veroordelende strekking heeft die past bij het onderhavige handelen van verweerster. Deze maatregel is voor verweerster een serieus signaal om haar professioneel handelen in dit opzicht te verbeteren. Het College heeft wel het vertrouwen dat verweerster, ondanks haar handelen in deze casus, verantwoord -volgens de professionele standaard van de NVO- haar werk kan blijven uitoefenen.

Aldus gedaan op 10 juni 2021 door het College van Toezicht.

de heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris